

Lieta C-351/24**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu****Iesniegšanas datums:**

2024. gada 15. maijs

Iesniedzējtiesa:

Veszprémi Törvényszék (Vesprēmas tiesa, Ungārija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2024. gada 29. aprīlis

Prasītāja:

C/C Vámügynöki Kft.

Atbildētāja:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Valsts nodokļu un muitas administrācijas Sūdzību izskatīšanas nodaļa, Ungārija)

Veszprémi Törvényszék (Vesprēmas tiesa, Ungārija)

[..]

Administratīvajā strīdā, kas ierosināts pēc prasītājas *C/C Vámügynöki Kft.* ([..] Zalaegerszeg, Ungārija [..]) prasības, ar ko apstrīdēta pieteikuma par muitas nodokļa atlaišanu noraidīšana, [..] pret *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága* [Valsts nodokļu un muitas administrācijas Sūdzību izskatīšanas nodaļa, Ungārija], ([..] Budapešta, Ungārija [..]), atbildētāju, *Veszprémi Törvényszék* (Vesprēmas tiesa, Ungārija) pieņem šo rīkojumu.

Rīkojums

Šī tiesa [..] uzdod Eiropas Savienības Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

1. Vai Regulas (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”) 119. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda valsts prakse, atbilstoši kurai izcelsmes apliecinājums tiek deklarēts par nepareizu, nepiemērojot procedūru, kas

noteikta Reģionālās konvencijas par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem (turpmāk tekstā – “Konvencija”) [I] papildinājuma 32. pantā?

[omissis: valsts procesuālo tiesību apsvērumi]

Pamatojums

Fakti

Prasītāja, rīkojoties *Best-Epil Kft.* (importētājas) vārdā kā netieša muitas pārstāve, 20 gadījumos laikposmā no 2021. gada 17. decembra līdz 2022. gada 26. februārim lūdza *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Csongrád-Csanád Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága* [Čongrādas-Čanādas provinces nodokļu un muitas nodaļai, kas ir Valsts nodokļu un muitas administrācijas daļa, Ungārija; turpmāk tekstā – “pirmā līmeņa muitas iestāde”] dažādu augļu un dārzeņu laišanu brīvā apgrozībā. Parasti preces tika nosūtītas no Albānijas, Turcijas vai Kosovas, ar norādi, ka to izcelsme ir Albānija vai Turcija. Laišanas brīvā apgrozībā brīdī muitas deklarācijas 36. ailē tika norādīts preferenciālais kods 300, un prasītāja, pamatojoties uz pievienotajiem izcelsmes apliecinājumiem, lūdza noteikt muitas nodokļus saskaņā ar preferenciālo režīmu. Trīs gadījumos, kas ir nozīmīgi šai lietai, no Kosovas nosūtīti svaigi produkti (mandarīni), piedēvējot tiem Turcijas izcelsmi, pamatojoties uz izcelsmes dokumentu EUR.1 ar numuriem A0104738, A0104737 un A0104736 pamata, tika laisti brīvā apgrozībā attiecīgi 2022. gada 26. februārī [...], 2022. gada 22. februārī [...] un 2022. gada 3. februārī [...].

Pēc laišanas brīvā apgrozībā 2023. gada 5. maijā pirmā līmeņa muitas iestāde lika veikt pēcmuitošanas pārbaudi, kuras laikā paziņoja, ka Kosovas muitas iestādes izdots preču pārvadājumu sertifikāts EUR.1 neatbilst Komisijas paziņojuma 2021/C 418/12 par piemērošanu attiecībā uz Reģionālo konvenciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem vai izcelsmes noteikumu protokoliem, kuri paredz diagonālo kumulāciju starp šīs konvencijas Līgumslēdzējām pusēm (turpmāk tekstā – “Komisijas paziņojums”), noteikumiem, ievērojot arī to, ka preferenciālais režīms nevar tikt piešķirts lauksaimniecības produktiem starp Eiropas Savienību, Kosovu un Turciju, un ka Kosovas muitas iestrādes arī nevarēja tos sertificēt. Ņemot vērā iepriekš minēto, ar 2023. gada 16. augusta lēmumiem pirmā līmeņa muitas iestāde noteica papildu muitas nodokli par kopsommu 2 580 000 HUF apmērā [...] un lika prasītājai veikt maksājumu.

2023. gada 18. augustā prasītāja, pamatojoties uz Muitas kodeksa 116. panta 1. punkta c) apakšpunktu, iesniedza pirmā līmeņa muitas iestādei pieteikumu par muitas nodokļa atlaišanu. Savā pieteikumā tā norādīja, ka ir izpildīti Muitas kodeksa 119. panta 3. punktā paredzētie nosacījumi – proti, tā kā kļūda izcelsmes apliecinājumā EUR.1, kas nosūtīts Konvencijas ietvaros, bija sekas muitas iestādes pieļautai kļūdai, nav jāveic Muitas kodeksa 119. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā pārbaude un pārbaude par to, vai prasītāja zināja par kļūdu.

Atbildētājas lēmums

Pirmā līmeņa muitas iestāde noraidīja prasītājas pieteikumu [..]. Atbildētāja, kas skatīja prasītājas iesniegto administratīvo sūdzību, apstiprināja pirmā līmeņa muitas iestādes lēmumu [..].

Sava lēmuma pamatojumā atbildētāja atsaucās uz Muitas kodeksa 116. panta 1. punkta c) apakšpunktu, kā arī uz tā paša Kodeksa 119. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 3. punkta noteikumiem. Šajā ziņā tā norādīja, ka izcelsmes sertifikāta izdošana nenotika Konvencijas I papildinājuma 31. pantā aplūkotās administratīvās sadarbības ietvaros, tāpēc nav piemērojams Muitas kodeksa 119. panta 3. punktā paredzētais izņēmums, un ka saskaņā ar minētā Kodeksa 119. panta 1. punkta a) apakšpunktu bija jāpārbauda, vai prasītāja būtu varējusi normālos apstākļos atklāt muitas iestādes pieļauto kļūdu. Vēl tā norādīja, ka saskaņā ar *Kúria* (Augstākā tiesa, Ungārija) nolēmumu Nr. 2/2022, kas pieņemts doktrīnas administratīvo tiesību jomā apkopošanas procedūrā, iespēju atklāt kļūdu nevar izslēgt ar apgalvojumu, ka pati prasītāja arī ir pieļāvusi kļūdu.

Atbildētājas lēmumā tika paziņots, ka, kaut gan Kosovas muitas iestāde bija pieļāvusi kļūdu, prasītāja būtu varējusi to normālos apstākļos atklāt, ievērojot, ka tā veic profesionālu darbību muitas jomā, tai ir nepieciešamās muitas atļaujas un atbilstošas specializētās zināšanas, un tai ir pieredze lietās saistībā ar atmuitošanu. Prasītājai būtu jāzina tiesību normas par preferenciālo režīmu, tiesiskais regulējums un konvencijas muitas nodokļu jomā un Komisijas paziņojums, tādējādi tai bija jābūt brīdinātai, ka preču pārvadājumu sertifikāts EUR.1 ir izdots nepareizi. Pēc tās domām, kļūda Kosovas muitas iestādes izdotajos sertifikātos EUR.1 bija tāda, ka to varēja nepārprotami konstatēt no dokumentiem un normālos apstākļos atklāt.

Pamatlietas pušu nostājas

Prasītājas prasījums

Prasītāja par atbildētājas lēmumu cēla administratīvu prasību, kurā prasa atcelt minēto lēmumu un pirmā līmeņa muitas iestādes lēmumu, un lai pēdējai minētajai iestādei tiktu uzdots veikt jaunu procedūru. Attiecībā uz juridisko pārkāpumu prasītāja savā prasībā izklāsta, ka saskaņā ar Muitas kodeksa 116. panta 1. punkta c) apakšpunktu kompetento iestāžu kļūda attaisno ievadmuitas nodokļu atmaksu vai atlaišanu. Saskaņā ar Muitas kodeksa 119. panta 1. un 3. punktu, ja preferenciālais režīms precēm ir piešķirts, pamatojoties uz administratīvas sadarbības sistēmu, kurā iesaistītas iestādes, kas atrodas valstī vai teritorijā ārpus Savienības muitas teritorijas, un ir konstatēts, ka šis sertifikāts ir nepareizs, uzskatīs, ka tā ir kļūda, ko prasītāja nevarēja atklāt [119. panta] 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

Prasītāja precizēja, ka Konvencijas I papildinājuma 31. pantā paredzētās administratīvās sadarbības ietvaros iestādes apņemas nosūtīt spiedogu reprodukcijas un adreses paziņojumiem. Pēc tās domām, fakts, ka Kosovas muitas iestādes ir izmantojušas šo spiedogu modeli preču pārvadājumu sertifikāta EUR.1 izdošanai, norāda uz Muitas kodeksa 119. panta 3. punktā paredzētās administratīvās sadarbības esamību. Ja tiktu pieņemta atbildētājas argumentācija, Muitas kodeksa 119. panta 3. punktam, nebūtu iemesla pastāvēt un tā piemērošana būtu neiespējama, jo Konvencijas I papildinājuma 31. panta noteikumi tam atņemtu jēgu. Atbildētājai būtu bijis jāveic Konvencijas I papildinājuma 32. pantā noteiktā pārbaudes procedūra, uzdodot Kosovas muitas iestādei jautājumu par izcelsmes apliecinājuma pareizību. Prasītāja labticīgi pakļāvās uz to, ka ārpus Savienības muitas teritorijas esošā muitas iestāde kā Konvencijas līgumslēdzējuse ir izdevusi izcelsmes apliecinājumu, pareizi piemērojot Konvenciju un tās protokolus.

Atbildētājas atbilde

Savā atbildes rakstā atbildētāja lūdza noraidīt prasību. Pēc būtības tā apgalvoja, ka eksportētājas valsts (Kosova) muitas iestāde nevarēja likumīgi sertificēt, pamatojoties uz Komisijas paziņojumu un Konvenciju, preču preferenciālās izcelsmes vietu (Turcija). Tāpat arī, ievērojot, ka minētā kļūda izrietēja no paša izcelsmes apliecinājuma, atbildētājai nebija nepieciešams uzdot eksportētājas valsts muitas iestādei jautājumu par dokumenta autentiskumu, jo Konvencijā par šo tēmu nav neviena noteikuma. Tā noliedza, ka par administratīvu sadarbību ir jāuztver fakts, ka muitas iestāde izdeva sertifikātu EUR.1, izmantojot spiedogu modeli. Pēc tās domām, Konvencijas I papildinājuma 31. pantā nav neviena noteikuma šajā ziņā un to nevar interpretēt plaši.

Kosovas muitas iestāde nevarēja sertificēt preferenciālu Turcijas izcelsmi. Konvencijas I papildinājuma 32. pantā minēto pārbaudi var veikt, kad importētājas Līgumslēdzējas puses muitas iestādei ir pamatotas šaubas par dokumenta autentiskumu; tomēr atbildētājai neradās šādas šaubas savā darbībā, jo kļūdu dokumentos varēja konstatēt pavisam droši, kā arī to, ka tie nebija piemēroti izcelsmes vietas sertificēšanai, tādējādi nebija lietderīgi veikt izcelsmes apliecinājuma pārbaudes procedūru.

Atbildētāja uzsvēra, ka muitas nodokļu atmaksu iestādes pieļautas kļūdas dēļ, kas paredzēta Muitas kodeksa 116. panta 1. punkta c) apakšpunktā, būtu varēts piemērot tikai gadījumā, ja atbilstoši Muitas kodeksa 119. panta 1. punkta a) apakšpunktam prasītāja nebūtu varējusi normālos apstākļos atklāt kļūdu. Ņemot vērā prasītājas atbilstošās zināšanas un pieredzi muitas jomā, tai būtu bijis normālos apstākļos jāatklāj kļūda, jo tā atspoguļojas dokumentos. Saskaņā ar Muitas kodeksa 15. panta 2. punkta b) apakšpunktu persona, kas muitas dienestiem iesniedz muitas deklarāciju, ir atbildīga par visu to dokumentu īstumu, pareizību un spēkā esamību, kas pamato minēto deklarāciju.

Atbildētāja arī apgalvoja, ka saskaņā ar Muitas kodeksa 119. panta 1. punkta b) apakšpunktu prasītājas labticība ir jāpārbauda atsevišķi, tāpēc fakts, ka prasītāja ir rīkojusies labticīgi, neizslēdz, ka tā būtu varējusi normālos apstākļos atklāt muitas iestādes pieļauto kļūdu.

Savienības tiesības

Regulas (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”) 116. pants

“1. Ievērojot šajā iedaļā ietvertos nosacījumus, ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas atmaksā vai atbrīvo no tām jebkurā no šādiem gadījumiem:

- a) pārmaksātas ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas;
- b) precēm ir trūkumi, vai preces neatbilst līguma nosacījumiem;
- c) kompetentās iestādes pieļāvušas kļūdu;
- d) taisnīguma dēļ.

[..].”

Muitas kodeksa 119. pants

“1. Gadījumos, kas nav minēti 116. panta 1. punkta otrajā daļā un 117., 118. un 120. pantā, ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu atmaksā vai atbrīvo no tās, ja kompetentu iestāžu pieļautas kļūdas dēļ summa, kas atbilst sākotnēji paziņotajam muitas parādam, ir bijusi zemāka par maksājamo summu, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) parādnieks nevarēja normālos apstākļos šo kļūdu atklāt; un
- b) parādnieks ir rīkojusies labticīgi.

3. Ja preferenciālais režīms precēm ir piešķirts, pamatojoties uz administratīvas sadarbības sistēmu, kurā iesaistītas iestādes, kas atrodas valstī vai teritorijā ārpus Savienības muitas teritorijas, uzskata, ka tad, ja šādas iestādes ir izsniegušas sertifikātu un ir konstatēts, ka šis sertifikāts ir nepareizs, tā ir kļūda, ko nevarēja normālos apstākļos atklāt 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

Tomēr nepareiza sertifikāta izsniegšanu neuzskata par kļūdu, ja šāda sertifikāta pamatā ir nepatiesi fakti, ko sniedzis eksportētājs, izņemot gadījumus, kad ir acīm redzams, ka izdevējiestādes apzinājās vai tām būtu bijis jāapzinās, ka preces neatbilst preferenciālā režīma piešķiršanas nosacījumiem.

[..].”

Muitas kodeksa 64. pants

“[..]

2. Attiecībā uz precēm, kas gūst priekšrocības no preferenciāliem pasākumiem, kuri iekļauti nolīgumos, ko Savienība ir noslēgusi ar dažām valstīm un teritorijām, kuras atrodas ārpus Savienības muitas teritorijas, vai ar šādu valstu vai teritoriju grupām, preferenciālas izcelsmes noteikumus paredz minētajos nolīgumos.

[..].”

Reģionālās konvencijas par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem (turpmāk tekstā – “Konvencija”) I papildinājuma 15. pants

“1. Līgumslēdzējas puses izcelsmes izstrādājumus importējot pārējās Līgumslēdzējās pusēs, piemēro attiecīgo nolīgumu noteikumus, iesniedzot vienu no šādiem izcelsmes apliecinājumiem:

a) preču pārvadājumu sertifikāts EUR.1, kura paraugs ir sniegts III a pielikumā;

b) preču pārvadājumu sertifikāts EUR-MED, kura paraugs ir sniegts III b pielikumā;

c) konvencijas 21. panta 1. punktā minētajos gadījumos – deklarācija (turpmāk “izcelsmes deklarācija” vai “EUR-MED izcelsmes deklarācija”), kuru eksportētājs iesniedz rēķina, pavadzīmes vai jebkura cita tirdzniecības dokumenta veidā un kura pietiekami sīki raksturo attiecīgos izstrādājumus, lai tos varētu identificēt. Izcelsmes deklarāciju tekstu paraugi atrodami IV a un IV b pielikumā.

[..].”

Konvencijas I papildinājuma 31. pants (Administratīvā sadarbība)

“1. Ar Eiropas Komisijas starpniecību Līgumslēdzēju pušu muitas iestādes cita citai iesniedz to zīmogu nospiedumu paraugus, kurus tās izmanto, izdodot pārvadājumu sertifikātu EUR.1 un EUR-MED, un to muitas iestāžu adreses, kuras atbild par minēto sertifikātu, izcelsmes deklarāciju un EUR-MED izcelsmes deklarāciju pārbaudi.

2. Lai nodrošinātu šīs konvencijas pareizu piemērošanu, Līgumslēdzējas puses ar kompetento muitas iestāžu starpniecību palīdz cita citai, pārbaudot pārvadājumu sertifikātu EUR. 1 un EUR-MED, izcelsmes deklarāciju un EUR-MED izcelsmes deklarāciju autentiskumu un šajos dokumentos sniegtās informācijas pareizību.”

Konvencijas I papildinājuma 32. pants (Izcelsmes apliecinājumu pārbaude)

“1. Turpmāku izcelsmes apliecinājumu pārbaudi veic izlases kārtā vai gadījumos, kad importētājas Līgumslēdzējas puses muitas iestādēm rodas pamatotas šaubas par šādu dokumentu autentiskumu, attiecīgo izstrādājumu noteiktas izcelsmes statusu vai pārējo šīs konvencijas prasību izpildi.

2. Lai īstenotu 1. punkta noteikumus, importētājas Līgumslēdzējas puses muitas iestādes atsūta atpakaļ eksportētājas Līgumslēdzējas puses muitas iestādēm pārvadājumu sertifikātu EUR.1 vai EUR-MED un rēķinu, ja tāds ir iesniegts, izcelsmes deklarāciju vai EUR-MED izcelsmes deklarāciju vai šo dokumentu kopijas, vajadzības gadījumā norādot pārbaudes pieprasījuma iemeslus. Lai pamatotu pieprasītās pārbaudes nepieciešamību, pārsūta visus iegūtos dokumentus un informāciju, kas liecina, ka izcelsmes apliecinājumā sniegtās ziņas nav pareizas.

3. Pārbaudi veic eksportētājas Līgumslēdzējas puses muitas iestādes. Tādēļ tām ir tiesības pieprasīt jebkādus pierādījumus un veikt jebkādu eksportētāja grāmatvedības dokumentu vai jebkādu citu pārbaudi, kuru uzskata par atbilstīgu.

[..].”

Komisijas paziņojums 2021/C 418/12 par piemērošanu attiecībā uz Reģionālo konvenciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem vai izcelsmes noteikumu protokoliem, kuri paredz diagonālo kumulāciju starp šīs konvencijas Līgumslēdzējām pusēm (turpmāk tekstā – “Komisijas paziņojums”)

“Tiek norādīts, ka diagonālo kumulāciju var piemērot tikai gadījumā, ja galaprodukta ražotājpusē un galamērķa pusē ar visām tām pusēm, kuras piedalās izcelsmes statusa iegūšanā, t. i., ar visām tām pusēm, kuru izcelsmes materiāli tika izmantoti, ir noslēgušas brīvās tirdzniecības nolīgumus, kuros iekļauti identiski izcelsmes noteikumi. Materiālus ar izcelsmi tajā pusē, kas nav noslēgusi līgumu ar galaprodukta ražotājpusi un/vai galamērķa pusēm, uzskata par nenoteiktas izcelsmes materiāliem. Konkrēti piemēri atrodami Paskaidrojumos attiecībā uz Eiropas un Vidusjūras valstu protokoliem par izcelsmes noteikumiem.

[..]

Datumi, kas norādīti 3. tabulā, attiecas uz piemērošanas datumu protokoliem par izcelsmes noteikumiem, kuri paredz diagonālo kumulāciju un kuri pievienoti brīvās tirdzniecības nolīgumiem starp ES, Turciju un ES Stabilizācijas un asociācijas procesa dalībniekiem. Katru reizi, kad brīvās tirdzniecības nolīgumā starp šajā tabulā iekļautām pusēm tiek minēta atsauce uz Konvenciju, 2. tabulā ir iekļauts datums, pirms kura norādīts “(C)”.

Jāatgādina arī, ka Turcijas izcelsmes materiālus, uz kuriem attiecas ES un Turcijas muitas savienība, var iekļaut kā materiālus ar attiecīgu izcelsmi, lai veiktu

diagonālo kumulāciju starp Eiropas Savienību un valstīm, kuras piedalās stabilizācijas un asociācijas procesā un ar kurām ir spēkā izcelsmes protokols.

[..]

[..] Diagonālā kumulācija starp Albāniju, Bosniju un Hercegovinu, Kosovu, Melnkalni, Serbiju, Turciju un Ziemeļmaķedoniju ir iespējama. Par diagonālās kumulācijas iespējamību starp Eiropas Savienību, Albāniju, Bosniju un Hercegovinu, Kosovu, Melnkalni, Serbiju, Turciju un Ziemeļmaķedoniju skatīt 3. tabulu.

[..].”

Attiecībā uz precēm, kas ietilpst ES-Turcijas muitas savienības jomā, piemērošanas datums ir 2006. gada 27. jūlijs – datums, kas nav piemērojams lauksaimniecības produktiem un ogļu un tērauda izstrādājumiem. Datums piemērojamības sākšanai starp Turciju un Kosovu ir 2019. gada 1. septembris.

Motīvi prejudiciālās tiesvedības ierosināšanai

Šajā lietā tiesa lūdz izskaidrot, vai atbildētāja savā importētājas Līgumslēdzējas puses muitas iestādes statusā var attiecībā uz izcelsmes apliecinājumu, kas izdots saskaņā ar Konvencijas I papildinājuma 15. pantu, secināt, ka eksportētājas Līgumslēdzējas puses muitas iestāde ir izdevusi izcelsmes apliecinājumu, pārkāpjot Konvencijas noteikumus, vai vispirms tai tomēr ir jāveic Konvencijas I papildinājuma 32. pantā paredzētā pārbaudes procedūra.

Šī tiesa nav Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā atradusi nevienu lietu par Muitas kodeksa 119. panta 3. punkta interpretāciju.

Uzdotais jautājums ir nozīmīgs šim strīdam, jo atbilstoši Muitas kodeksa 119. panta 3. punktam prasītājas atbildības esamība atbilstoši Muitas kodeksa 119. panta 1. punkta a) apakšpunktam balstās tikai uz nepareiza sertifikāta izdošanu administratīvās sadarbības ietvaros. Tomēr izcelsmes apliecinājumu izdošana parasti notiek nevis VI sadaļā paredzētās administratīvās sadarbības ietvaros, bet gan V sadaļā paredzēto procedūru ietvaros, tādējādi var būt pamatots prasītājas apgalvojums, ka Savienības tiesību šaura interpretācija atņem jēgu Muitas kodeksa 119. panta 3. punktam.

Šajā lietā puses neapstrīd to, ka nevarēja piemērot konkrēto preču diagonālo kumulāciju, jo ir kļūda izcelsmes apliecinājuma EUR.1 saturā. Šajā strīdā muitas iestāde pieņēma savu lēmumu, neņemot vērā Konvencijas I papildinājuma 32. pantā noteikto procedūru un nelūdzot Kosovai muitas iestādei pārbaudīt izcelsmes apliecinājuma atbilstību.

Konvencijas I papildinājuma 32. pantā noteiktā procedūra – kas paredzēta VI sadaļā – risinās administratīvās sadarbības ietvaros un var tikt uzsākta, kad

importētājas Līgumslēdzējas puses muitas iestādei rodas pamatotas šaubas. Saskaņā ar Konvencijas I papildinājuma 32. panta 3. punktu eksportētājas Līgumslēdzējas puses muitas iestāde ir atbildīga par pārbaudes veikšanu. Šajā strīdā muitas iestāde apgalvoja, ka bez jebkādam saprātīgām šaubām un pavisam droši var apgalvot, ka ir pārkāpti Konvencijas noteikumi un ka eksportētājas Līgumslēdzējas puses muitas iestāde nevarēja sertificēt izcelsmi, kas attaisnotu preferenciālu režīmu.

Pēc iesniedzējtiesas domām, balstoties uz Muitas kodeksa 119. panta 3. punktu, nav skaidrs, vai tad, kad tiek konstatēta kļūda izcelsmes apliecinājumā, importētājas Līgumslēdzējas puses muitas iestāde var paziņot, ka minētais apliecinājums ir nepareizs, tostarp neveicot izcelsmes apliecinājuma pārbaudes procedūru. Tā pieļauj, ka saskaņā ar Muitas kodeksa 119. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir jāpārbauda, vai prasītājam bija iespējams normālos apstākļos atklāt kļūdu. Ja, konstatējot kļūdu izcelsmes apliecinājumā, muitas iestāde uzskata par nepieciešamu un obligātu veikt Konvencijas I papildinājuma 32. pantā paredzēto pārbaudi, vai tad, ja tiek novērtēts, ka izcelsmes apliecinājums ir nepareizs, ir jāuzskata saskaņā ar šī kodeksa 119. panta 3. punktu, ka prasītāja nevarēja atklāt kļūdu. Ja muitas iestādei pirms lēmuma pieņemšanas būtu obligāti jāveic izcelsmes apliecinājuma pārbaude eksportētājas valsts muitas iestādē, šajā lietā muitas iestādes konstatētie fakti nebūtu pietiekami.

Ievērojot iepriekš minēto, šī tiesa lūdz Tiesas interpretāciju par jautājumu, vai Muitas kodeksa 119. panta 3. punktam atbilst tāda valsts prakse, atbilstoši kurai gadījumā, kad ir kļūda izcelsmes apliecinājumā, kura izdošanā iesaistītas iestādes, kas atrodas valstī vai teritorijā ārpus Savienības muitas teritorijas, importētājas Līgumslēdzējas puses muitas iestāde paziņo par izcelsmes apliecinājuma kļūdu, neizmantojot [Konvencijas] I papildinājuma 32. pantā paredzēto procedūru.

[omissis: valsts procesuālo tiesību apsvērumi]

Vesprēmā, 2024. gada 29. aprīlī.

[omissis: paraksti]